

f; || *fig.* la chute, la débâcle et -lement *m*; || докарвамъ въ —, *va.* discrediter.

Испадналъ, *adj.* reduit.

— търговецъ (*михлюзинъ t.*), *sm.* un banquieroutier; || *Com.* un failli.

Испаднатъ [известявамса за —, *vr.* déposer son bilan.

Испанска малка флота, *sf.* l'armadille *f.*

— муха, *sf.* la cantharide et mouche cantharide. [ши, le guigne.

— черѣща, *sf.* arbre, le guignier; || сладки

— свойщина (*въ говоренето*), *sf.* un hi-

spanisme.

Испански жребецъ, *sm.* le genet.

— или зъмски чесанъ, *sm.* plante, la ro-

camtole ou echalotte d'Espagne.

— кервизъ, *sm.* le myrrhis ou cerfeuil

musqué.

[Calatrava, *m.*

— орденъ (*отъ Калатрава*), *sm.* ordre de

— пиперъ, *m.* la malaguette ou graine de

paradis.

Испанско бѣлило, *sm.* blanc d'Espagne, *m.*

— лыко, *sm.* plante, le sparte; || фабрика за плетены работы отъ — и стока отъ —, la sparterie.

Испарване и -рене, *sn.* l'exhalation *f.*, évaporation, exhalaison, transpiration, fumée *f*; 1. *Méd.* la diaphorèse; 2. *Phys.* effluve *m*; 3. (*на джхое*), la dissipation; 4. (*отъ хале*), le plomb; 5. *pl.* -ренеа, les émotions *f.*

Испарливъ, *adj.* évaporable, transpirable; || (прѣзъ порозы), perspirable.

Испарителенъ есждъ, *sm.* Anat. l'exhalant et vaisseau exhalant *m.*

Испаривамъ, *va.* evaporer, exhaler; || испариваса, *v. imp.* il s'évapore, il s'exhale, il transpire; || *които са испарява, evaporatif et -poratoire, adj.*

Испарливане, *sn.* Chim. la lixiviation.

Испивамъ, *va.* vider; || (до папка), смъркъмъ добръ, *fam.* faire d'amples libations *f*; || (отведнашъ чѣша вино), *fig.* sabler.

Испиване (до папка), *sn.* *fig.* rubis sur l'ongle, *m.*

Испилване, *sn.* la portée.

Испилявамъ, *va.* limer.

Испирамъ (изново) *va.* relaver; || (лѣпка), laver; || (плать), ébrouer.

Испири, *sf.* *pl.* la rognure; 1. *fig.* l'écumе *f*; || lie du peuple, du genre humain, *f*; 2. (*металлически*), le laitier.

Исписувамъ, *va.* dresser; 1. *Jur.* annoter; 2.

Peint. toucher; || (добрѣ), prononcer; 3. (*отъ книга*), extraire; 4. (*споредъ образътъ*), académiser; 5. (*пакъ съ цѣтило*), repeindre; 6. искусство да —, *Peint.* la touche; 7. *-ca*, *vr.* se peindre.

Исписуване, *sn.* l'extrait *m*, dénombrement *m*, effigie *f*; || (*на иломъ*), l'annotation *f.*

Исписъ, *sm.* l'inventaire *m*, répertoire, rôle *m*; 1. (*на думы*), la nomenclature; 2. (*на запрѣнъ*), l'écerou *m*; 3. (*на книги*), la notice; 4. (*на ладинъ слугары*), Mar. rôle d'équipage, *m*; 5. (*на литери*), Tur. la police; 6. (*отъ смѣтка*), le dépouillement; 7. права — на нѣцо, *va.* déponiller, tirer; 8. съставямъ — на нѣцо, *va.* inventrier.

Испить, *adj.* *Méd.* exsangue.

Испичамъ, *va.* exercer.

Испичане, *sn.* l'exercice *m.* [s'aquitter de.

Исплащамъ, *va.* payer, amortir; || *-ca*, *vr.*

Исплащане, *sn.* l'amortissement *m*; || до — на сборътъ, jusqu'à (la) concurrence.

Исплизокъ (*шага т.*), *sm.* la plaisanterie.

Испълневамъ, *va.* accomplir, exécuter, pratiquer, mettre en pratique, réaliser, effectuer, s'aquitter de, consommer, satisfaire à;

1. compléter, observer, combler, obtempérer à; 2. (*у fig.*), remplir; 3. (*желането си*), se satisfaire; 4. испълневаса, *v. imp.* il accomplit, il se réalise; 5. *които си испълнива тъкмо думата*, *fam.* homme à la minute.

Испълневане и -лнене, *sn.* le complément, le comblement, la réalisation, exécution *f*, accomplissement *m*, pratique, consommation *f*, effet *m*, observation; 1. за —, prép. pour comble de; 2. за — на, à cet effet; 3. за — на това, *adv.* ad hoc.

Испълневачъ, *ка,* *s.* exécuteur, trice; || *fig.* un ministre.

Испълненъ, *adj.* accompli.

Испълнителенъ, *adj.* exécutif.

Испълнивъ, *adj.* réalisable; || *Jur.* exécutoire.

Испълѣвена трѣба (*буренъ*), *sf.* la sareuvre.

Исплювамъ, *va.* recracher.

Исплювъ, *sf.* *pl.* la bavure; || (*у металъ*), la crasse.

Исповѣданца, *sf.* le confessional.

Исповѣдамъ и -двамъ, *va.* confessier, avouer, professer; || *-ca*, *vr.* se confesser; || (*изибо*), se reconcevoir.

Исповѣдане, *sn.* la confession, la pénitence, profession *f*; 1. молитва при —, le confiteur; 2. на —, à confesse *f*; 3. отъ —, de confesse; 4. чинъ на —, le pénitentiel.

Исповѣденъ, *adj.* pénitentiel (*pl.* -tentiaux.)

Исповѣдна записка, *sf.* billet de confession, *m.*

Исповѣдникъ (*духовникъ*), *sm.* confesseur de la foi, *m*; un pénitencieré; || дължност на —, la pénitencerie.

Испоразваленъ, *adj.* entiché; || *Méd.* vicié, — езыкъ, *sm.* le jargon.

Испоразвалимъ, *va.* vicier, tronquer; || *fig.* démantibuler; || (*нѣкого съ нѣцо*), enticher.

Испотителенъ, *adj.* *Méd.* sudorifère et -fique.

Испотително срѣдство, *sn.* *Méd.* le sudorifique, hidrotique, diaphorétique, *adj.* *sm.*